

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 iunie 2013, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Un frate citește din Isaia 12.2-6: „*Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele și El m-a mântuit [El S-a făcut salvarea mea – engl].» Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărimea Numelui Lui! Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul!» Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel.»” (...)].*

V-a fost spus deja tuturor un „Bun venit”. Și tuturor fraților și surorilor care sunt conectați în toată lumea care ascultă și văd această adunare și-L trăiesc pe Domnul împreună cu noi. Am primit multe salutări, multe telefoane, aseară și în această dimineață. Este minunat modul în care a ajuns la țintă Cuvântul Domnului. Nu a fost doar ascultat, ci a fost primit, crezut și a fost descoperit.

Saluturi din Cabinda, Angola unde toată adunarea a fost în legătură directă. În multe locuri nu sunt numai persoane individuale în fața unui monitor, ci adunări locale de până la patru mii de oameni, ne ascultă, privesc și trăiesc împreună cu noi. Ieri au fost peste o mie de conexiuni. Dumnezeu este credincios.

[Saluturi...].

Noi suntem recunoscători. Și toți aceia pe care nu i-am amintit și ei să se simtă acasă: Dumnezeu este prezent pretutindeni. Noi suntem recunoscători fiindcă mai avem posibilitatea să ne adunăm în acest fel. Un loc în care să ne adunăm și să ascultăm adevăratul Cuvânt curat și clar al lui Dumnezeu, fără nicio răstălmăcire, fără niciun fel de gânduri proprii. Ci doar ceea ce ne-a lăsat Dumnezeu în Cuvântul Său.

Ieri ne-am referit pe scurt la ceea ce se întâmplă în Vatican, în Ierusalim, la ceea ce se întâmplă pretutindeni, lucruri prin care putem recunoaște că timpul se apropie de sfârșit. Și cu toate acestea, ne este

poruncit să rămânem în echilibru și clari în mintea noastră până în ultimul moment, astfel încât în mijlocul nostru, cu toți aceia care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu acum, să nu se întâmple nimic care să ofere subiecte mass-mediei, ceva ce să dăuneze Bisericii, ci toți să rămână în echilibru și sănătoși la minte, să rămână în Cuvânt și în harul lui Dumnezeu.

Am reamintit, scurt, ce fac oamenii cu fratele Branham. Și aici putem spune că Dumnezeu ne-a dăruit harul să primim această slujbă făgăduită, s-o punem pe o bază biblică și să-I dăm cinstea numai lui Dumnezeu. Chiar în cercurile mesajului este pusă întrebarea: „Oare de ce fratele Branham trebuia să moară într-un accident?”. Dacă acești oameni ar citi Amos 3.5-6 și nu doar versetul 7... Atunci ar ști că în v. 6 este scris: *„Se întâmplă o nenorocire într-o cetate, fără s-o fi făcut Domnul?”* Și abia după aceea este scris: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”* (vers. 7). Lăsați-L în pace pe Dumnezeu! Lăsați-L să domnească! Totul trece pe lângă El. De asemenea am putea să întrebăm: „Oare de ce a trebuit să moară Ioan Botezătorul într-un asemenea mod, decapitat? Am putea citi și Evrei 11. Oare de ce toți trimișii lui Dumnezeu trebuia să fie prizonieri, omorâți și uciși? De ce? Dumnezeu a permis totul, El a avut știință de toate.

Și noi, care am primit harul lui Dumnezeu, ca să credem biblic și să primim totul, putem face așa cum este scris aici: să scoatem apă cu bucurie din izvoarele mântuirii. Acest cuvânt îmi este adresat mie, ne este adresat nouă tuturor. Noi să nu fim speriați sau să tremurăm, ci să venim la Domnul prin credință, cu mulțumire și să scoatem apă din aceste izvoare ale mântuirii, căci Cuvântul Domnului a împlinit tot ceea ce a fost necesar pentru răscumpărarea noastră.

Eu m-am gândit și la cuvântul din Evanghelia lui Matei, când Domnul nostru a strigat: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”* (Mat. 11.28). Aceasta ne-o strigă El și nouă tuturor: *„Veniți la Mine!”*. Dacă noi credem că El este prezent, atunci putem veni la El cu toate problemele noastre, cu toată necredința noastră, cu tot ce ne mai îngrijorează și să găsim pace pentru sufletele noastre. Da, Cuvântul din prorocul Isaia este un cuvânt foarte, foarte puternic; până la afirmația din v. 5: *„Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul!”* Aleluia! Aceasta

trebuie să fie cunoscut pe tot pământul. Nu numai „ar putea” ci aceasta **trebuie** să fie așa. De aceea Evanghelia Împărăției trebuie să fie predicată tuturor popoarelor ca mărturie. Întregului pământ trebuie să-i fie vestit că Dumnezeu are un plan de mântuire pe care îl duce la îndeplinire în timpul nostru și noi putem să avem parte de împlinirea lui, prin har.

De asemenea este scris: „*Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului...*” (Isaia 12.6). Nu este scris: „*V-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului Celui viu*” [Evrei 12.22]? Cuvântul Domnului a ieșit din Sion, așa cum Dumnezeu a făgăduit deja în Vechiul Testament, acest Cuvânt care a ieșit din Sion.

Câți au fost în Israel împreună cu noi? De fiecare dată când noi am fost pe Muntele Sion sau pe Muntele Măslinilor, indiferent unde ați dori să fiți, întotdeauna este o trăire deosebită dacă ne reamintim de lucrurile care sunt scrise în Sfânta Scriptură.

Apropos, deja 48 de persoane vorbitoare de franceză s-au anunțat pentru călătoria de anul viitor, în Israel. Noi mai avem nevoie de cei vorbitori de germană pentru ca să poată avea loc călătoria. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru.

Mi-am notat că în Psalmi sunt 186 de afirmații pe care le regăsim și în Noul Testament, în care planul divin al mântuirii a fost anunțat în Vechiul Testament. Dumnezeu a vorbit prin proroci, Dumnezeu a vorbit prin David, Dumnezeu a vorbit prin Psalmi, indiferent cine i-a cântat, El a prefigurat și a vestit planul mântuirii. Și lucrul cel mai puternic, dovada cea mai bună este împlinirea, că totul s-a împlinit așa cum Dumnezeu a anunțat mai dinainte prin gura prorocilor Săi. Acesta este un lucru puternic: în Noul Testament El confirmă tot ceea ce a fost scris în Vechiul Testament. Mi-am notat: de 174 de ori, Domnul nostru este numit Fiul omului. Ca Fiul omului, El este Prorocul; ca Fiul omului El șade la dreapta lui Dumnezeu, nu ca Fiul lui Dumnezeu. Ca Fiu al lui Dumnezeu, El Și-a dat viața Lui pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, astfel încât noi să putem deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu. Trebuie să citim și Psalmul 110.1: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale*”. Trebuie să citim și Matei 26.64: „*de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu*”. Trebuie să ne întoarcem la Cuvânt, să găsim acolo dovada

divină în Cuvânt și apoi să o așezăm conform planului de mântuire al Dumnezeuului nostru. Am mai notat și că Ierusalimul este amintit în Scriptură de 780 de ori. În Coran nu este amintit nici măcar o singură dată, iar în toate celelalte cărți este amintit puțin. Dar în Biblie este numit orașul Dumnezeuului Celui viu și apoi Ierusalimul cel nou este în legătură cu Mireasa Mielului. Totul a fost ordonat de Dumnezeu într-un mod minunat în planul Lui de mântuire. Și noi, în acest timp, putem primi har de la Dumnezeu, așa cum a spus și Moise: *„Dacă am căpătat trecere („har” – lb. engl.) înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta.”* (Ex. 33.13).

Mi-am mai notat: de 157 de ori este amintit Muntele Sion. Noi avem de-a face cu Dumnezeu aici, cu planul Dumnezeuului nostru, cu împlinirea tuturor făgăduințelor pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

De fapt, fratele Schmidt ar fi trebuit să vină ca să-l prezinte pe fratele din Grodno, dar aceasta o vom face la sfârșitul adunării.

Este minunat! Cuvântul pur și simplu mă atinge și Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește pe toți în acest Cuvânt. Corul a cântat la final *„Ce zi minunată va fi acea zi”*.

Doar pentru orientarea voastră: în prorocii din Vechiul Testament, fie în Ioel 3, fie în Maleahi 4.5-6 se vorbește de *„ziua aceea mare și înfricoșată a Domnului”*. Dar după aceea vine Petru, în prima lui predică, sub inspirația Duhului Sfânt și în loc de *„ziua cea înfricoșată”* spune *„ziua aceea strălucită”* [Fapte 2.20]. Și ce s-a întâmplat? Pentru noi, pentru cei credincioși, aceeași zi este ziua strălucită, este ziua cea mai minunată și cea mai frumoasă, este ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Pentru toți ceilalți rămâne *„ziua înfricoșată”*.

Pavel a scris foarte clar filipenilor. Doresc să citesc aceste două sau trei versete, ca să știți că în Noul Testament, Vechiul Testament a fost pus pe o bază biblică divină și totul a fost redat așa cum trebuie să fie.

Omul lui Dumnezeu scrie în Filipeni 1.1: *„Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Hristos, către toți sfinții în Hristos Isus, care sunt în Filipi, împreună cu supraveghetorii și diaconii”*. Aici Pavel, ca slujitor al lui Isus Hristos, îi salută pe toți frații, salută biserica și după aceea el prezintă ziua pe care o așteptăm noi. În v. 6 el o explică mai amănunțit: *„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o*

va isprăvi **până în ziua lui Isus Hristos**” (Fil. 1.6). Așa este scris, așa este spus în Cuvântul lui Dumnezeu. Și Domnul nostru va isprăvi lucrarea Lui până în ziua lui Isus Hristos, în toți aceia care ascultăm acum Cuvântul făgăduinței și îl credem; și noi vom vedea Fața Domnului.

În v. 10 este scris: „*Ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în **ziua** revenirii lui Hristos*”.

Pe de o parte, ziua cea înfricoșată - soarele se va întunece și luna se va preface în sânge. Și pe de altă parte, ziua cea glorioasă, ziua minunată a lui Isus Hristos, pe care noi toți o dorim și o așteptăm.

Filip. 2.16: „*Ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în **ziua lui Hristos**, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar*”.

Aici, Pavel prezintă rezultatul slujbei sale, că nu va fi doar el singur, ci toți aceia care au fost ajunși prin vestirea Cuvântului, toți vor ajunge la țintă, în această zi glorioasă și minunată, vor fi pregătiți pentru a fi luați în slavă. De aceea ne adunăm aici noi, de aceea ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, ca să fim pregătiți. Nu este suficient să știm ce se întâmplă în jurul nostru, pe pământ, ce se întâmplă cu Israelul, cu Ierusalimul, ce se întâmplă pretutindeni în lume. Este bine dacă o știm, aceasta ne dă orientare. Dar aici este un punct principal: chemarea afară, separarea, pregătirea Bisericii lui Isus Hristos este cel mai important lucru. Dacă noi am ști toate celelalte lucruri și le-am putea rânduie și dacă noi nu ne-am găsi locul nostru, ce s-ar întâmpla atunci? Dumnezeu să ne dăruiască har să nu uităm cuvântul din Isaia 12. Astăzi noi vom veni cu bucurie la tronul harului. Tuturor aceluia care sunt astăzi aici pentru prima oară, a doua, a treia oară sau indiferent ca câta oară, vă spunem: primiți această zi ca pe ziua pe care a făcut-o Domnul pentru voi!

Cu privire la ziua revenirii lui Isus Hristos și în cadrul mesajului există multe răstălmăciri. Ți se face rău când le auzi pe toate. Lucrul frumos este că noi nu primim nicio răstălmăcire, nici măcar una singură, nici răstălmăcirea că „Domnul coboară prin mesaj”. Nu și iarăși nu!

Aceasta doresc s-o spun pentru acei frați care slujesc cu Cuvântul în toată lumea și care au nevoie de orientare în Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să subliniez că toate cele trei lucruri care sunt scrise în 1 Tes. 4,

vor avea loc așa cum sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vom citi pe scurt aceste versete biblice.

1 Tes. 4.15: *„Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului...”*. Acesta este un lucru puternic: nu este părerea mea sau a ta, ci *„...vă spunem [fundamentat pe] Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămânea până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți”*. Acest cuvânt ne este adresat nouă personal; noi, cei care trăim acum și vom rămânea până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Apoi vine descrierea exactă: *„Căci Însuși Domnul...”* - nu o învățătură, nu o descoperire, ci *„Însuși Domnul...”*, care a murit pentru noi, care a învins moartea și iadul, care a înviat în a treia zi, care S-a descoperit ucenicilor Săi timp de patruzeci de zile și a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu și a fost înălțat la cer înaintea ochilor lor (Luca 24.51). Despre El este scris și în Fapte 1 de la v. 9 la 11: *„Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”*. Tot poporul să spună „Amin”! Așa și nu altfel. Aceasta noi o spunem ca și Cuvânt al Domnului care ne-a fost lăsat și nouă în Scriptură.

Citim încă o dată 1 Tes. 4, v. 16 de la început: *„Căci Însuși Domnul Se va coborî din cer:*

1. *cu un strigăt*
2. *cu glasul unui arhanghel*
3. *și cu trâmbița lui Dumnezeu*

„...Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos”.

Deci, nu doar mesajul, nu doar strigătul, ci așa cum este scris: *„cu glasul unui arhanghel”*. Există unul singur între toți îngerii, indiferent cât de importanți sunt toți ceilalți îngeri, dar unul singur este numit arhanghel sau *căpetenia* îngerilor. Pentru aceasta noi trebuie să citim în Daniel 12.1: *„În vremea aceea se va scula marele **voievod**¹ [prinț – engl.] Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte”*. Aici găsim legătura cu Israelul.

¹ VOIEVÓD s. v. cap, *căpetenie*, comandant, conducător, mai-mare – dex, sursa sinonime (2002)
Daniel 10.13: „Mihail, una din *căpeteniile* cele mai de seamă”.

În Apoc. 12 avem legătura cu răpirea copilului de parte bărbătească, care iese din Biserică, ca mulțimea biruitorilor. Citim din Apoc. 12 mai întâi versetul 5 și apoi versetul 7.

Apoc.12.5: *„Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie”*.

Și acum este vorba și despre căpetenia Mihail, în timpul răpirii. Este vorba despre versetul 7.

Apoc. 12.7: *„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei”*.

Deci, sunt mai multe lucruri ce aparțin de răpire, care trebuie să se împlinească cuvânt cu cuvânt atunci când vor fi răpiți biruitorii. Domnul nostru nu Se va mai ocupa de Satana. Mihail este de ajuns. Atunci Mihail cu îngerii lui se vor război cu balaurul și îl vor arunca pe pământ pe el și pe toți care sunt împreună cu el.

În epistola lui Iuda avem din nou confirmarea despre cine va fi acesta. Iuda v. 9: *„Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: «Domnul să te mustre!»”*.

Eu vă citesc aceste versete biblice ca să vă arăt că toate teoriile cu referire la revenirea Domnului nostru nu au nimic de-a face cu realitatea divină care, de fapt, se va împlini așa cum am și citit din Cuvântul Lui. După aceea noi toți vom fi la Domnul pentru totdeauna. Eu sunt conștient că în manuscrise punctuația nu este pusă cum ar trebui să fie și eu știu că un gând nu este încheiat... Dar dacă un gând nu este încheiat într-un pasaj, atunci este încheiat în al doilea sau al treilea pasaj. Dar încheierea gândului vine pentru toți aceia care nu se opresc doar la o singură afirmație, ci care merg de la un loc la alt loc, așa cum facem și noi cu întreaga Scriptură, când mergem de la un cuvânt la celălalt cuvânt, de la un verset la altul, ca să avem o vedere de ansamblu, prin har.

Avem apoi și făgăduințele minunate pe care doresc să le citesc din Evrei 10. Sper că toți frații care slujesc cu Cuvântul au înțeles că la revenirea Domnului Isus Hristos va răsună strigătul, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu și apoi cei care au adormit în

Hristos vor învia mai întâi și apoi noi, care trăim și vom fi rămas până la revenirea Lui, vom fi transformați într-o clipă și împreună vom fi răpiți în slavă. Dumnezeu să-i ajute mai ales pe frații noștri care au anumite probleme, să-i binecuvânteze și să fie cu ei, prin har.

Apoi, aici în Evrei 10 avem cuvintele minunate din v. 5: „*De aceea, când intră în lume, El zice: «Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat...»*”. Și apoi vine: „*Atunci am zis: «Iată-Mă (în sulul Cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!»*”.

Mai întâi, Mântuitorul a trebuit să vină într-un trup de carne și să împlinească voia lui Dumnezeu, înainte ca cei răscumpărați să fie în stare să facă voia lui Dumnezeu. Planul Dumnezeului nostru este atât de minunat! De la început noi am fost incluși în acest plan.

Apoi v. 9: „*Apoi zice: «Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule»*”. El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua”. Acesta este un lucru puternic, care se referă la Răscumpărătorul nostru. Ceea ce urmează se referă la noi, cei răscumpărați: „*Prin această «voie» am fost sfințiți noi...*” tu și eu „...și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna” (v. 10). Aceasta este Evanghelia, este Evanghelia deplină și o mântuire deplină pe care noi am trăit-o prin har. „*Vin să fac voia Ta*”. Și pe baza acestei «voie», noi, tu și eu, toți care ascultă astăzi, care cred astăzi, toți care primesc astăzi, toți fac parte din acest grup. „*Prin această «voie» am fost sfințiți noi și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna*”. Nu doar mântuiți, ci fiindcă în El a fost descoperită voia absolută a lui Dumnezeu prin puterea lucrării de răscumpărare încheiate, după aceea este adăugat și cuvântul: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” [Ioan 17.17]. Răscumpărarea a avut loc prin sângele Mielului, dar sfințirea are loc prin voia și prin Cuvântul lui Dumnezeu. Noi o primim prin credință și-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră.

Vă dați seama că, de fapt, și noi ar trebui să scoatem apă cu bucurie din aceste izvoare ale mântuirii! Nu este numai un izvor, ci aici sunt izvoarele vieții, fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este un izvor și fiecare făgăduință este un izvor. Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său și noi ar trebui să-I mulțumim pentru aceasta.

Mai departe, în Evrei 10.14 este scris: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*”.

Haideți să-I permitem Domnului nostru ca El s-o facă și cu noi și în noi. Din partea Lui, El a făcut totul; mai mult nu putea să facă. Acum este rândul nostru, noi putem să ne punem voia noastră în voia lui Dumnezeu, astfel încât voia lui Dumnezeu să se poată împlini prin noi. Și așa cum este scris aici, să fim sfințiți prin această voie. „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („pe cei care permit să fie sfințiți” – lb. germ.)” pe cei ce sunt puși deoparte. Toți cei ce primesc și cred Cuvântul acestui ceas permit să fie sfințiți prin Cuvântul sfânt și prețios al lui Dumnezeu.

Apoi în Evrei 13 avem niște afirmații minunate în Cuvântul lui Dumnezeu. Evrei 13.21: „*Să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor!*”. Apoi este spus: „*Amin!*” Și „*Amin*” înseamnă așa să fie. Așa a spus-o Dumnezeu și așa să fie cu tine, așa să fie și cu mine.

Nu este minunat că astăzi, prin astfel de cuvinte ale lui Dumnezeu, ni se vorbește într-un mod direct? Aici omul lui Dumnezeu își exprimă dorința lui, ca să se împlinească cu toți credincioșii în acest mod: „*Să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun*”.

Înainte de aceasta, în Evrei 13.20 este scris: „*Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor*”.

Noi suntem poporul lui Dumnezeu, noi suntem poporul legământului celui nou. În Vechiul Testament a fost un legământ. În Noul Testament este un legământ veșnic pe care Dumnezeu l-a încheiat cu noi în Isus Hristos, Domnul nostru. Și acest Dumnezeu, care pe baza Sângelui vărsat a încheiat legământul cu noi, acest Dumnezeu să lucreze în noi tot ce este în voia lui Dumnezeu, prin har. Aceasta este exprimarea lucrurilor care au fost spuse în aceste cuvinte minunate și care ne-au fost adresate nouă.

De asemenea avem un cuvânt puternic în 2 Petru cu privire la făgăduințele și la natura divină pe care noi ar trebui s-o avem. Aici, în aceste cuvinte, nu este loc de teorie, ci doar de realitate divină. De fapt, noi ar trebui să citim mai multe versete, dar mai întâi citim din 2 Petru

1.3: „Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavie, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui”. Și acum vine lucrul cel mai puternic. Ne-a chemat, ne-a ales – este minunat. Dar apoi în v. 4: „Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca **prin ele** să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”. Este atât de puternic!

Tu nu poți s-o aduci de la tine, eu nu pot s-o aduc de la mine, dar Dumnezeu ne-a dăruit-o **prin** făgăduințele Sale. Și pentru ca toți să știe că făgăduințele se împlinesc, permiteți-mi să citesc aceste versete importante. Citim din Gal. 3.13-14: „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: «Blestemat e oricine este atârnat pe lemn»”. El a ocupat locul tău și locul meu. Blestemul fărădelegilor era asupra noastră, a tuturor. Dar pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui am fost vindecați. De aceea, astăzi, noi putem scoate apă cu bucurie din aceste izvoare ale mântuirii. În fiecare verset biblic este un izvor de mântuire. Mântuirea Dumnezeului nostru ne este prezentată minunat și este pusă în inimile noastre.

În v. 14 este scris: „Pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus...”. Acum fiți cu toții atenți! Pentru ca noi care credem „...prin credință, noi să primim Duhul făgăduit”. Nu doar o făgăduință, ci tot ceea ce a fost făgăduit, tot ceea ce a fost conținut în făgăduințe ne-a fost dăruit. Dumnezeu nu a făcut niciodată promisiuni goale. „Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină niciodată. Isus a pecetluit cu propriul Său sânge ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său” – spune o cântare germană. Haideți să mai citim încă o dată din Gal. 3.14: „Pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus...”. Domnul Dumnezeu a zis: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta”. Și această binecuvântare a venit prin Isus Hristos, Domnul nostru, nu doar peste Israel, ci peste toate popoarele pământului. Și acum încă o dată ultima parte a vers. 14: „așa ca, prin credință, **noi...**”, tu și eu, noi care credem acum, noi care ascultăm acum Cuvântul și-l credem „...noi să primim Duhul făgăduit”. Prin turnarea Duhului Sfânt, Bisericii i-a fost dată împlinirea tuturor făgăduințelor. Și noi avem parte de tot ce a făgăduit Dumnezeu, pentru că așa este scris în 2 Cor. 1.20:

„Făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate sunt «Da»... și «Amin» în Isus Hristos”. Ambele, făgăduința și împlinirea, sunt în Isus Hristos. De fapt, El ne-a garantat împlinirea a ceea ce a promis El. Noi doar trebuie să credem și apoi vom vedea slava lui Dumnezeu. Și aceasta, în foarte scurt timp. Dumnezeu a pregătit deja totul.

Aceasta este scris și în Luca 24 unde Domnul a dat făgăduința, la sfârșitul mării trimiteri. Luca 24.47: *„Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”*. Acum ne gândim la Matei 10.5-6, unde Domnul a zis mai întâi: *„Să nu mergeți pe calea păgânilor [neamurilor]...; ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel”*. Dar după [ce a avut loc] lucrarea de răscumpărare, El a spus: *„Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia oricărei făpturi”*. Și aici în v. 47 ne este spus foarte clar: *„Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”*.

Și astăzi trebuie să se vestească pocăința; și astăzi Duhul lui Dumnezeu trebuie să vină peste noi; și astăzi Duhul lui Dumnezeu trebuie să ne conducă la pocăință, așa cum este scris. Recunoașteți că Duhul lui Dumnezeu vă conduce la pocăință; și atunci noi nu-l vedem pe celălalt, ci noi ne vedem pe noi înșine în oglinda Cuvântului și-L rugăm pe Domnul să ne ajute și să aibă milă de noi.

Mai departe în v. 48, Domnul spune: *„Voi sunteți martori ai acestor lucruri”*. *„Voi toți ați văzut aceasta, ați auzit, ați crezut și le-ați trăit”*. Dar după aceea vine și făgăduința din v. 49: *„Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu..., conținutul tuturor făgăduințelor, ...voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”*.

Așa am și înțeles-o noi: înaintea revenirii lui Isus Hristos, Biserica va fi adusă înapoi la început. Astăzi am adus câteva citate ale fratelui Branham, ca să vedem cât de îngrijorat a fost Dumnezeu pentru noi, ca noi nu numai să vorbim despre un mesager sau un mesaj, ci să primim ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu și să stăm la dispoziția Domnului.

Aici fratele Branham spune: *„Nu fiți mulțumiți cu nimic altceva decât cu o trăire originală, de modă veche, a nașterii din nou; să fiți născuți din nou prin Duhul veșnic al lui Dumnezeu, când sufletul vostru este unit cu Dumnezeu”*. Acesta este punctul în care este făcută legătura cu Dumnezeu.

Următorul pasaj: „Duhul Sfânt poate cădea peste duhul unui om; totuși, germenul vieții este în suflet. Germenele vieții este în Cuvântul lui Dumnezeu”.

Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! Și Cuvântul este sămânța. Și noi am semănat Cuvântul. Noi am semănat Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânță a lui Dumnezeu. Peste mulți a venit Duhul lui Dumnezeu, fără ca sămânța cu germenul vieții să fi fost semănată în sufletul lor. Toți au prorocit, toți au practicat daruri și toți au mers pe căile lor până în ziua de astăzi. Deci, nu este suficientă o ungere în domeniul al doilea, ci este nevoie de o trăire de mântuire în adâncul sufletului nostru. Și anume, Cuvântul lui Dumnezeu cu germenul de viață trebuie să fie semănat în inimile noastre și după aceea să se și poată arăta.

Mai departe fratele Branham spune: „Gândiți-vă la faptul că viața lui Hristos rămâne în Biserică”. Apoi spune: „Aleluia! Hristos nu părăsește Biserica. El a zis: «Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii». Acești oameni sunt aceia care îl părăsesc pe Hristos. Dar Hristos nu ne părăsește pe noi. Oamenii îl părăsesc pe El”. Poate pentru un anumit timp, oamenii îl părăsesc ca să meargă pe căi proprii. Dar vă rog, întoarceți-vă, atât timp cât mai este har. Nu El ne părăsește pe noi. Poate noi L-am părăsit pe El, aici și acolo.

Mai departe fratele Branham continuă: „Recunoașteți în ce mod lucrează Dumnezeu în Biserica Lui. Biserica ar trebui să continue slujba lui Hristos, în locul Lui”. Acesta este un lucru puternic! Biserica este Trupul Domnului. Noi avem nevoie să fim înarmați cu puterea de sus.

Următorul pasaj: „Singurul mod în care putem să înțelegem mesajul este ca noi să ne întoarcem la Cincizecime. Pentru că, frate și soră, aceasta este singura cale ca noi să-L găsim pe Dumnezeu în Biserica Lui. Noi trebuie să ne întoarcem la început, acolo unde L-am părăsit”.

Domnul să ne dăruiască har pentru aceasta. Despre aceasta este vorba: noi trebuie să ne întoarcem la Domnul, să ne întoarcem la început, așa cum poporul Său, Israel, s-a întors în Țara făgăduită ca să aibă parte de ceea ce va face Dumnezeu în mijlocul lor și cu ei. Tot așa și noi acum putem să ascultăm Cuvântul ceasului și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu.

Următorul pasaj: „În Biserică se va descoperi o mare putere, care se coboară acum. Duhul Sfânt îi va unge pe oameni într-un asemenea mod încât ei vor rosti Cuvântul și vor avea loc acte de creație. Biserica va fi adusă în această

poziție, astfel încât plinătatea Duhului Sfânt va intra în Biserică. Aceasta va dura doar un timp foarte scurt. Rețineți, nu va ține mult timp, dar se va întâmpla”.

Deci, noi avem Cuvântul profetic, avem Cuvântul de învățătură, noi am fost introduși în totul. Și această ultimă perioadă va fi o perioadă scurtă. Nu va mai avea loc nicio întrerupere, ci ultima lucrare supranaturală a lui Dumnezeu în Biserică se va revărsa în învierea morților și în schimbarea trupurilor celor vii. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios.

Haideți să cuprindem ce am vrut să spunem în Numele Domnului. Noi am ajuns într-o perioadă de timp foarte deosebită. Și iubitul nostru frate Kupfer o spune de repetate ori: „Frate Frank, tu ai o răspundere foarte mare înaintea lui Dumnezeu”. Și eu sunt conștient de această răspundere înaintea lui Dumnezeu în acest timp: să ajut Biserica care a fost răscumpărată prin Sângele Mielului, să vestesc Bisericii ultimul mesaj, ultima chemare, să vestesc chemarea afară, punerea la o parte, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Doresc să reamintesc lucrurile spuse deja ieri, când Domnul a spus despre depozitarea alimentelor. Și apoi fratele Branham a spus: „Așteaptă cu împărțirea până când va sosi timpul pentru aceasta”. El a spus cuvânt cu cuvânt: „Până când vei primi restul hranei. După aceea va veni timpul împărțirii”.

Noi suntem mulțumitori pentru că Dumnezeu a dăruit legătura [continuarea] fără întrerupere. Tot ceea ce a dat El Bisericii prin slujba fratelui Branham și a dăruit-o Bisericii: înapoi la Cuvânt, înapoi la făgăduințele din Cuvânt, înapoi la conținutul făgăduinței! Cum am și citit-o din Galateni și din Luca 24.

Și haideți s-o spunem: fratele Branham a avut o slujbă restituită, o slujbă profetică, o slujbă a unui apostol. El a fost un om trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru acest timp. Și toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu în ale căror inimi a fost plantată sămânța Cuvântului - și aceasta este scris de asemenea: nu a fost doar semănat, ci a fost plantat² în inimile voastre. Mulți seamănă cumva. Eu știu cum se seamănă, am semănat deja când eram tânăr. Știu cum se face... Și știți cât de importantă este cadența, la semănat? Cine nu cunoaște cadența,

2 PLANTĂ vb. a pune, a răsădi, a sădi – DEX, sursa sinonime (2002) – n.ed.

nu poate semăna corect. Semănatul poate avea loc doar în această cadență. La vârsta de zece ani a trebuit s-o învăț. Acum sămânța Cuvântului este semănată în cadență, în concordanță cu toate cuvintele lui Dumnezeu.

Și aceasta v-o spun pentru zidirea voastră. Eu locuiesc în Germania și totuși, pe 24 decembrie 1965, în jurul orei 21 l-am văzut pe fratele Branham pe acest nor supranatural, suindu-se, fără să știu că el a avut un accident, fără să știu ce s-a întâmplat pe 18 sau... 24 decembrie 1965. Dar, Dumnezeu în harul Său nemărginit, a avut grijă ca eu, fratele Frank să fiu întărit. Și așa cum odinioară Elisei a putut să vadă cum a fost răpit la cer Ilie... eu nu eu mi-am dorit aceasta, eu n-am știut nimic, dar Domnul mi-a permis s-o văd. Fratele Branham era un pic înclinat în față pe acest nor minunat. Și eu am spus: „Frate Branham, tu nu ești Fiul omului. De ce te văd pe acest nor?” Și eu n-am știut că acela a fost chiar minutul... Dacă calculezi exact cele șapte ore de diferență de fus orar dintre Germania și Statele Unite, exact acela a fost minutul când iubitul nostru frate Branham a fost luat Acasă la Domnul. Voi nu vă puteți închipui toate aceste detalii. Pentru mine înseamnă totul. Noi nu am sărit în ceva ca și când am sări într-o apă. Nu, ci Dumnezeu a pregătit totul. Și fără nicio întrerupere, Cuvântul ceasului prezent, ultimul mesaj, a fost vestit într-un mod clar precum cristalul, așa cum am spus și aseară, până la marginile pământului. Dumnezeu a avut grijă să se împlinească așa.

Ca să vă mai spun: eu am fost ultimul care am văzut... Nu știu dacă fraților le place sau nu, dar eu am urcat la etaj cu fratele Gutzov. Când am fost acolo sus, acolo era o singură încăpere și eu l-am rugat ca sicriul să mai fie deschis încă o dată și l-am văzut pe fratele Branham întins acolo. Nu vă puteți închipui ce s-a întâmplat în interiorul meu. Dar chiar în ziua înmormântării, în aceeași zi, când m-am întors la hotel, pacea lui Dumnezeu a venit peste mine și o voce a vorbit în inima mea: „Acum a sosit timpul tău ca să mergi din oraș în oraș, din țară în țară, ca să predici Cuvântul”. Și aceasta am făcut-o de atunci... Primii ani au decurs într-un mod minunat. Primii patrușprezece ani au decurs fără nicio deviere. Dumnezeu a dăruit mult har. Dar după aceea a început. Și lucrul cel mai rău s-a întâmplat cu Apocalipsa 10.7, că „n-a fost doar vocea îngerului al șaptelea al Bisericii”, sau „n-a fost glasul îngerului al șaptelea cu trâmbița lui”, ci ei au spus literal „vocea lui Dumnezeu”. Aceasta a mers prea departe.

Când am amintit ieri că au fost scrise și tipărite multe cărți cu tot felul de povestiri din viața fratelui Branham... Ce știu eu despre Pavel și despre Petru? Și fratele Branham nu a avut niciun fel de probleme ca să istorisească unele lucruri. El a istorisit suficiente lucruri înaintea unei predici. El a fost un om al naturii. Ce nevoie am eu de istorisiri? În birou, eu am numărat într-o singură carte, 347 de fotografii publicate; într-o singură carte! Și aceasta să se numească mesaj? Nu și iarăși nu! Mesajul este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp. Restul este un cult, este o închinare la idoli, este idolatrie.

Noi suntem recunoscători lui Dumnezeu fiindcă El ne-a dăruit această deosebire de la bun început. Și noi I-am dat Domnului primul loc și am putut să introducem totul în Cuvânt.

Frați și surori, acum, la sfârșit, permiteți-mi să spun în rezumat: Dumnezeu este credincios, El veghează asupra Cuvântului Său, veghează asupra poporului Său. El ne-a dăruit tot conținutul făgăduințelor, prin lucrarea încheiată de răscumpărare, El ne-a dăruit-o prin turnarea Duhului Sfânt. Noi o avem ca realitate. Nu mai este doar o făgăduință, ci este împlinirea deplină a lucrurilor pe care le-a făgăduit Dumnezeu.

Și aceasta se aplică și revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Domnul nostru Se va coborî cu un strigăt. Acest strigăt nu este adresat celor vii, ci strigătul de trezire de înviere este adresat celor morți. Și însoțit de glasul arhanghelului și de trâmbița lui Dumnezeu. Și atunci vor învia, mai întâi, cei morți în Hristos. Abia după aceea noi vom fi schimbați și vom fi răpiți împreună. Unde este o problemă aici? Există numai problemele pe care le fac oamenii.

De aceea, încă o dată Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu și vom fi mulțumitori pentru totdeauna, că am putut să ne păstrăm echilibrul, că nu ni s-a suit la cap nicio „descoperire”, că în noi nu a existat nicio neînțelegere, ci noi am pus totul pe un fundament biblic fiindcă noi am găsit orientarea în Cuvântul lui Dumnezeu. Mulțumiri lui Dumnezeu pentru acest Cuvânt sfânt! Mulțumiri lui Dumnezeu pentru har! Mulțumiri lui Dumnezeu pentru răscumpărare! Mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi toți care credeți astăzi ce este scris în Scriptură și cum este scris în Scriptură. Căci așa a spus-o și Domnul nostru: „Cine crede în Mine, cum zice Scriptura”. Și acesta este un dar al Dumnezeului nostru.

Credinciosul Domn să fie în mod deosebit cu toți frații care slujesc [cu Cuvântul] de pe tot pământul, cu toți aceia care poartă și ei

răspundere ca să împartă hrana duhovnicească; fie ca ei să dea mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu nouă din Cuvântul Lui sfânt și scump.

Noi, cu încredere, înaintăm spre viitor. Noi știm Cine ține viitorul nostru și El va fi cu noi în toate zilele, până la sfârșit. Încă o rugămintă: credeți numai ceea ce este scris în Scriptură! Nu treceți peste mărturia Scripturii. Primiți numai ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. El va împlini totul. Numele Lui să fie înălțat și slăvit! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm împreună, cum am făcut-o deseori, cântarea „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)].

În timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm în liniște lui Dumnezeu, doresc să întreb: pentru cine ne putem ruga astăzi? Pe cine-l putem include în această rugăciune? Vă rog frumos, haideți să ne gândim și la cuvântul de introducere: cu bucurie putem scoate apă. Domnul nostru a mers cu multe dureri în Ghetsimani, a mers la cruce, Și-a vărsat Sângele Lui și Și-a dat viața Lui pentru noi, cu multă durere. Și noi cu bucurie putem să scoatem apă din izvoarele mântuirii. O, lăudat și slăvit să fie Domnul! Moartea Mântuitorului nostru s-a meritat. Va fi o mulțime mare răscumpărată prin Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt. Și Domnul va face o lucrare puternică și scurtă, așa cum a făgăduit-o El, prin harul Său, deja în Vechiul Testament și apoi și în Evrei. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios.

Cine are o dorință de rugăciune? Cine are un necaz [și dorește rugăciune] pentru el sau pentru alții? În rugăciuni, noi ne putem ruga unii pentru alții, putem mijloci unii pentru alții. Cine dorește, să ridice mâna. Pretutindeni sunt mâini ridicate.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, îmi pun mâinile pe Cuvântul Tău, cu toate promisiunile... Da, Tu ne-ai dăruit conținutul promisiunilor din acest Cuvânt. Tu ne-ai dăruit tot ce ai făcut Tu pentru noi, prin lucrarea încheiată de răscumpărare. Noi putem fi proprietatea Ta, Mireasa Mielului, să auzim chemarea Mirelui și să ne lăsăm fim pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Tale.

Iubite Domn, noi Ți-i aducem pe toți, cu toate problemele: duhovnicești, trupești, indiferent ce ar fi. Iubite Domn, Tu ești în

mijlocul nostru. Noi privim la Tine și Te credem pe Tine. Tu ne spui astăzi: „Veniți la Mine, la Mine!” Și noi venim la Tine, prin credință și încredere. Tu ne-ai ascultat, Tu ne-ai dăruit tuturor ce ai cumpărat pentru noi. Ți mulțumim pentru toate cuvintele Scripturii! Ți mulțumim pentru toate legăturile pe care le putem vedea, pe care ni le-ai descoperit din Scriptură. Ți mulțumim pentru slujitorii Tăi: pentru Pavel, Petru, Iacov, fratele Branham. Ți mulțumim pentru tot ceea ce au spus și au scris slujitorii Tăi în Numele Tău. Este în concordanță cu planul Tău, indiferent cine a scris-o sau când a spus-o. Ți mulțumim! Pavel s-a prezentat ca slujitor al lui Hristos. Iacov s-a prezentat ca slujitor al lui Hristos. Și Ioan pe insula Patmos a auzit cuvintele: *„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând”*.

Iubite Domn, Tu Ți-ai avut trimișii Tăi pe acest pământ. Ei au fost doar niște oameni, dar Cuvântul Tău pe care noi îl purtăm este Cuvântul lui Dumnezeu, un Cuvânt sfânt care rămâne în vecii vecilor. Și pentru aceasta Ți mulțumim! Tu ai pe acest pământ o turmă aleasă, chemată afară acum, pusă la o parte, curățată și sfințită și noi putem să facem parte din rândul acesteia. De aceea noi, împreună, slăvim puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău și Ți mulțumim pentru ceea ce ai făcut Tu astăzi în noi toți și în toți aceia care sunt conectați în direct pe Internet, cu noi. Iubite Domn, Cuvântul Tău merge până la marginile pământului.

Astăzi ne rugăm în mod deosebit și pentru turma Ta răscumpărată prin Sângele Tău din China și Mongolia. Tu chemi afară poporul Tău, de pretutindeni.

Ție, Dumnezeul atotputernic, scump, Ți aducem cinstea, acum și în vecii vecilor. Și tot poporul să spună „Amin”. Și tot poporul să spună „Aleluia”, Și tot poporul să spună „Slavă Domnului!” Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul Lui și l-a descoperit. Binecuvântat și lăudat să fie Numele Lui sfânt și minunat, al lui Isus! Aleluia! Amin.

Luați loc. Ieri și azi am uitat să spunem în mod deosebit „Bun venit” tuturor fraților care slujesc [cu Cuvântul]. Dar toți aceia care au venit din Paris, Bruxelles, știu că sunt bine veniți. Fratele Schmidt a avut dorința ca și fratele nostru din Grodno să ne transmită salutarile. Acest

frate ar putea să vină acum în față. Și frate Schmidt, poți și tu să vii. Unde este fratele Schmidt? Unde este fratele nostru preaiubit Schmidt? [Fratele Frank îl îmbrățișează pe fratele Schmidt. Fratele din Grodno aduce saluturi și spune câteva cuvinte (...)] Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm pentru acest frate.

O, iubite Domn, binecuvântează-l pe fratele nostru scump, fii Tu cu el, o, Doamne! Fii cu toți frații și surorile noastre care vorbesc limba rusă, indiferent unde sunt ei adunați în Numele Tău sfânt sau unde locuiesc ei. Binecuvântează în toate limbile, în toate popoarele. Binecuvântează pe traducătorii noștri într-un mod deosebit. Noi Îți mulțumim că ai avut grijă pentru tot. Îți mulțumim în mod deosebit pentru cei vorbitori de limbă rusă.

Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste tine frate, peste toți frații și surorile noastre, în toată Rusia, în toată Europa de Est și în toată lumea!

Și cum am spus deja, Domnul cheamă afară din toate popoarele, limbile și națiunile. A Lui să fie slava, în vecii vecilor! Amin.

Să vină și fratele Gilbert și fratele Arben să-l traducă. Te rog vino și mulțumește-I Domnului. Astăzi n-am cântat cântarea „Maranata”. Vă rog veniți în față și apoi să cântați minunata cântare Maranata și noi toți vom cânta împreună cu voi. [Se roagă fratele Gilbert și se cântă cântarea „Maranata” (...)] Amin. Amin. [Are loc binecuvântarea unor copii și se cântă cântarea „Dăm cinstea doar lui Isus (...)]. Amin.

Voi ați auzit-o deja din rugăciunea fratelui Gilbert. El a amintit deja adunările care vor avea loc în luna iulie în Africa. Într-adevăr este țara cea mai binecuvântată de pe tot pământul. Acolo nu se adună doar mii de oameni, ci am putea să spunem că sute de mii au auzit și au primit Cuvântul și mesajul lui Dumnezeu.

Și de data aceasta sunt închiriate toate stadioanele din orașele mari. În Kinshasa stadionul are o capacitate de 22 de mii de locuri pe scaune. Acest stadion va fi plin, arhiplin, așa cum a fost și ultima dată. Și frații noștri cred ceea ce a văzut fratele Branham în iulie 1955 în Zürich și ce a și povestit despre această trăire. A fost a doua trăire ca intensitate pe care a avut-o el cu Dumnezeu, când a văzut vulturul german zburând prin Africa. Și aceasta s-a împlinit. Un prieten vechi, Sidney Jackson, prieten al fratelui Branham, a fost și prietenul meu când era încă în viață

și împreună cu el, noi am făcut începutul. Și după aceea au fost incluse toate țările de pe acest continent. Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste toți, peste tot continentul African. Toți să fie binecuvântați. De asemenea, frații noștri din Londra, doresc să fiu acolo în a doua duminică din iulie. În iunie o să merg în Cambodgia, în Burma. Noi vom pune totul înaintea Domnului. El să hotărască și să împlinească voia Lui. Încrederea pe care o am eu este că, Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să fie vestit, personal, la fața locului, ci poate avea loc prin transmisii prin internet, la nivel mondial. Și totuși, putem spune că dacă un om al lui Dumnezeu vine personal, atunci oamenii sunt binecuvântați într-un mod deosebit. De aceea vom lucra atât timp cât va mai fi ziuă. Căci va veni ceasul când nimeni nu va mai putea lucra.

Acum, adresat tuturor din toate limbile: eu mi-aș dori ca în toate limbile să se poată cânta, să se poată da o mărturie. Dar din păcate nu este posibil. Dar voi toți ați fost binecuvântați și, desigur, este tradus în toate limbile, astfel încât voi să puteți să aveți parte pe deplin de cântări, de predică, de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Fiți binecuvântați în toate popoarele, în toate limbile și salutați-i pe toți. Salutați-i pe toți credincioșii unde vă veți duce. Frate Schmidt, roagă-te împreună cu noi.

[Se roagă fratele Schmidt

(Tată ceresc, Îți mulțumim pentru harul și credincioșia Ta. Doamne din cer, ne-a fost acordat fiecăruia un har nemeritat. Îți mulțumesc că ne-ai vorbit prin Cuvântul Tău – nu au vorbit niște oameni, ci Tu ai vorbit prin Cuvântul Tău. Cuvântul Tău este vorbirea Ta, care ne-a fost dată. Și noi recunoaștem ziua și ceasul în care trăim. Este vremea chemării afară, a pregătirii pentru ziua glorioasă care este înaintea noastră.

Noi privim înainte și ne bucurăm că ne-ai dăruit fiecăruia harul, dar Te rog, dă-ne și harul ca toate duhurile care tulbură să fie scoase afară. Doamne, aceasta este rugăciunea și cererea noastră: să nu apară o confuzie, ci numai claritatea Ta, calea Ta, adevărul să fie prezentat. Te laud și Te rog – împreună Te rugăm să-i însoțești pe frații și surorile noastre, în drumul lor spre casă și să privim spre Tine, Dumnezeule, căci de la Tine vine ajutor, de la Tine vine ocrotire, de la Tine vine mângâiere. Noi credem că Tu o vei împlini. Amin.).

Se cântă cântarea „Aleluia fii slăvit (...)].

Amin.